

Sygn. akt V CNP 19/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi Ł. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa G. S., A. S., A. S. i M. S.

przeciwko Ł. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2018 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącego na rzecz pozwanych
A. S. i A. S. solidarnie 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem
skargi.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą pozwanego Ł. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 grudnia 2015 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżący wniósł skargę w dniu 26 stycznia 2018 r., zatem po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji. Błędnie skarżący twierdzi, że wyrok ten stał się prawomocny nie wcześniej niż w dniu 26 stycznia 2016 r., tj. w dniu doręczenia go wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwanego. Niezależnie od tego, czy rozprawa apelacyjna w dniu 20 listopada 2015 r. powinna zostać odroczone z uwagi na nieprawidłowe zawiadomienie

pełnomocnika pozwanego o jej terminie, wydany po niej wyrok stał się prawomocny z chwilą ogłoszenia, to jest 4 grudnia 2015 r. Ustawodawca przewidział inne konsekwencje wydania orzeczenia co do istoty sprawy po przeprowadzeniu rozprawy, na którą nie zawiadomiono pełnomocnika lub dokonano tego w sposób wadliwy, dając stronom, czy uczestnikom postępowania środek prawny umożliwiający wzruszenie takiego orzeczenia. Kodeks postępowania cywilnego nie uzależnia też prawomocności orzeczenia od doręczenia jego odpisu z uzasadnieniem (zob. postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 2009 r., sygn. akt IV CNP 15/09, www.sn.pl). Prowadzi to do wniosku, że skarga pozwanego została wniesiona po upływie dwóch lat od dnia uprawomocnienia się zaskarżonego nią wyroku, co powoduje konieczność jej odrzucenia.

Niezależnie od powyższego skarga podlega odrzuceniu również z innych przyczyn. Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi wykazać, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Nie chodzi tylko o skargę kasacyjną, lecz także o wznowienie postępowania oraz o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności. Tego wymagania skarżący nie spełnił. Skarżący stwierdził jedynie, że zaskarżone orzeczenie jest prawomocne i jego zaskarżenie na innej drodze nie jest możliwe, nie wykazał natomiast, że wzruszenie wyroku - wobec podnoszonej nieważności postępowania - nie było możliwe wcześniej w drodze nadzwyczajnych środków prawnych.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.